

AUTE 2003-22 DE 17 DE NOVEMBRE DE 2003

NUL·LITAT D'ACTUACIONS. Dret a la jurisdicció. L'incident de nul·litat no és una tercera instància on es puguin reproduir les qüestions que ja van ser resoltes en la sentència impugnada. PROVES. La pràctica de proves en segona instància és excepcional. Les proposades per la part són irrelevantes.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència d'aquesta Sala núm. 32-03, de 24 de juliol de 2003, va desestimar el recurs d'apel·lació interposat per l'agent contra la sentència de 23 de desembre de 2002 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que al seu torn havia desestimat la demanda formulada per aquella contra el M.I. Govern, en què sol·licitava l'anul·lació de la sanció que li havia estat imposada com a responsable d'una infracció greu de l'article 9.2.a) de la Llei de control de mercaderies sensibles.

2n.- La representació de l'agent ha demanat l'anul·lació de l'esmentada sentència, mitjançant escrit presentat el 5 d'agost de 2003, a l'empara de l'article 18 *bis* de la Llei transitòria de procediments judicials, en la redacció que li va donar la Llei de 22 d'abril de 1999. Aquesta pretensió es fonamenta en què la sentència ha incorregut en incongruència, en no pronunciar-se sobre la prova testifical proposada per la recurrent, i, en darrer terme, en la vulneració del principi de presumpció d'innocència, atesa la manca de prova de càrrec que justifiqui la infracció que ha estat sancionada.

3r.- La representació del M.I. Govern ha impugnat les pretensions de l'agent mitjançant escrit presentat el 14 d'agost de 2003, en què sol·licita que es desestimi l'incident, atès que no s'ha produït cap vulneració del dret fonamental a la jurisdicció que reconeix l'article 10 del text constitucional.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- En termes generals, convé recordar que l'incident de nul·litat d'actuacions que regula l'article 18 *bis* de la Llei transitòria de procediments judicials no constitueix una nova instància processal, sinó un remei extraordinari encaminat a esmenar les vulneracions del dret fonamental a la jurisdicció que s'hagin produït en un procediment conclòs mitjançant sentència o altra resolució ferma.

Segon.- Pel que fa a la vulneració que invoca l'agent del dret a un procés degut, derivada de la incongruència en què, segons el seu parer, hauria incorregut la decisió impugnada, amb la consegüent indefensió de la part, s'ha de descartar l'existència d'aquest vici invalidant. Cal tenir en compte que la pràctica de proves en segona instància és clarament excepcional, segons es desprèn de l'article 64 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal. D'altra banda, la denegació tàcita de la prova testifical

sol·licitada per l'agent no ha produït cap tipus d'indefensió, atès que aquella era clarament irrellevant, motiu pel qual ja havia estat rebutjada en la primera instància. Aquesta impertinència deriva de què no eren objecte de discussió els fets que van donar lloc a la resolució sancionadora, és a dir, l'existència de defectes en els registres de comerç de l'agent, ja que només es posava en qüestió el grau de responsabilitat que li pertocava per aquests fets. No es pot apreciar, doncs, cap tipus d'incongruència que pugui donar lloc a l'anul·lació de la sentència impugnada.

Tercer.- En darrer terme, no s'ha produït tampoc la vulneració del principi de presumpció d'innocència, ja que la resolució sancionadora es fonamenta, com ja es va dir en la sentència que va posar terme al procés, en la prova de càrrec que constitueix l'acta de contencions estesa pel Servei de Duana, on es posen de relleu les irregularitats que es van apreciar en els llibres de registre de l'agent, el qual estava obligada a vetllar per la correcta actuació dels empleats encarregats de mantenir-los en les degudes condicions.

En conseqüència, s'ha de desestimar íntegrament l'incident de nul·litat d'actuacions que formula la part agent.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, acorda:

- Desestimar l'incident de nul·litat que formula la representació de l'entitat L. S.L. contra la sentència d'aquesta Sala núm. 32-03, de 24 de juliol de 2003.

Aquest Aute és ferm i executiu.

En conseqüència, així ho acorden, manen i signen el Tribunal, en dono fe.